

Veikuse kuul 1099 tungis sadda nellikümmeid tuhat meest Egiptuse sõa wägge nende peale, kes ärra-
kautatut maad taggasi tahtsid wõita. Eht kül Gott-
wridi wäggi seitse kord pissem olli, siis sai tema
wahwus ja tarkus waenlaste ülle wõitu. Sestnane
kulus lahing sündis Askaloni linna jures. Agga
ristiõitjatele sureks kahjuks surri aasta iljemine,
sel 18. Veikuse ku päwal 1100 auuwäärt mees Gott-
wrid ärra, ja sai wallitus tema wenna Balduini
kätte, kes ennast Jerusalema kuningaks nimetas.

(Jääb polete.)

Werre-laskmisest.

Kalendri-wäljaandja on sagedast õppetud arstide
suust kaebtusi selle ülle kuulnud, et meie Ma-rahwal
werrelaskmise jures enamist iggaskohhas weel wägga
seggane tundmine on, ja eht kül juba mõnikord
süin ja seal selle polest tähhendust anti, siiski ue om-
miko koidu terra waña piimeduse õõst läbbi ei jõua
tungida. Sest ep se siis tulleb et rahwas seal werd
lasseb, kus werre kahhandusest kahju tulleb, ja seal
werrelaskmist ial ette ei wõtta, kus adrilasimine ello-
päiwi olleks jõudnud pikkendada. Et luggo nõnda
näitab, wõtsime nõuiks Kassulise Kalendrisse ka
werre-laskmist mõistliko luggeja tulluks üllespanna.

Läks liggimailne linna rahwas kuskil aige pärrast
arsti jure nõuu ja abbi otsima, ja leidis õppetud tohter
wigga sesugguse ollema, et werrelaskmist käsks ette-

wõtta, siis tulleb sedda käsku kohhe täita, egga olle
seal ei õõno, ei täddi kelust kuulda, kes meile ütlewad:
raske aigele ei tohhi werd lasta. Arst on selle poolt
targem kui meie, sest tema on kehha lappimise ja
kohhendamise ammeti peale õppinud, kui mõni meie-
suggune rätseppa wai kingseppa tö peale, kes mõedo
järrele teise kintsu ja kontsa möda pükki-reie ja sapa-
põia oskab walmistada, et kuskil kortsu ja pigistust
liikmele ei tõuse. Nisamoti wõiwad ka tohtrid, kedda
mõnda aastad arstimise ammeti peale kolitud ja õp-
tatud, inimese kehha lodud omandustest esiam teada
kui meie. Wai kas arwate et nende ammeti õppi-
mine wähhemine pämurdmist ja mõistust tarwitas
kui rätseppa ammet? Agga jättame nalja ropa kõrwa
ja lähme jälle teed möda eddasi. — Meie Ma-rahwal
on mõnes kohhas wisiks wõetud terve inimesele adrid
lasta, nisamoti mitmes pikkalises pöddemisess, kus
mõllemis paigus werrekahhandamine asjata kehha-
jõudu kahhandab ja sagedast tõbbe kurjemaks teeb.
Werri on kehha-ello kossotuse allikas, kust kõit lii-
med uest jõudu ja karrastust peawad sama, selle-
pärrast wõib õlpsalt ärramõista, et werre kahhandus
kehha rammu lõppetab ja wimaks kehha kedduriks
teeb. Kes ruimaluse läbbi kaks ja kolm kord aastas
werrelaskmist arritud kumbest wõtnud, langewad ena-
mist weetõbbeße, eht mingi weike koggemata aigus
wiib neid anda, sest et kurnatud kehhal jõudu ei
olnud aiguse wasto piddada. — Zoofswa-tõbbe jures
ei kõlba adrilasimine middagi, waid sadab iggakord